

בש"פ 3598/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3598/17

כבוד השופט נ' הנדל
פלוני

לפני:
העורר:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
במ"ת 45936-08-16 שניתנה ביום 18.4.2017 על ידי
כבוד השופט א' הימן

י"א באייר התשע"ז (7.5.2017)

תאריך הישיבה:

עו"ד טל ליטן; עו"ד קארינה אבאל

בשם העורר:

עו"ד איתמר גלבפיש

בשם המשיבה:

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (מ"ת 45936-08-16, כב' השופט א' הימן), בגדרה נדחתה בקשת העורר לשינוי כתובת המעצר בפיקוח אלקטרוני מבית אחותו בראשון לציון לבית סבתו בחולון.

במהלך הדיון בבית המשפט המחוזי הציג בא-כוח המדינה מסמך לעיונו של בית המשפט בלבד - מעין דוח שבו כלולה הערכה מודיעינית מסוימת. בית המשפט המחוזי הפנה מספר שאלות, שלהן ניתנו תשובות בכתב על ידי בא-כוח

המדינה שלא לעיונו של הסניגור. מסקנת בית משפט קמא הייתה כי אלמלא האמור בחומר החסוי היה נעתר לבקשה, אך עקב האמור בו היא נדחתה. בית משפט קמא אף הודיע כי יהיה נכון לשקול כתובת אחרת בעיר חולון.

2. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי הודיע בא-כוח המדינה כי "אין לי פרפרזה שאוכל לתת. למעשה מדובר במסמך מודיעיני של המשטרה". לעומת זאת, בהליך שהתקיים בפניי הודיע בא-כוח המדינה שההתנגדות לכתובת החדשה נעוצה בקרבה שבין המקום המוצע בחולון לבין מקום מעצר הבית של אחיו. על פי הערכת המשטרה ולדברי בא-כוח המדינה, ישנו חשש שהקרבה בין האחים תגביר את מסוכנות העורר, תאפשר השפעה על עדים, וכן תביא להקטנת היכולת לפקח על האחים ועל הקשר ביניהם.

3. דין הערר להתקבל.

אמנם, ובכך אסתפק, ישנה פסיקה לפיה ניתן להגיש חומר מודיעיני במהלך דיון בבקשה למעצר עד לסיום ההליכים, לרבות בעת הליך לעיון חוזר. אך אף לפי גישה זו עסקינן בחריג, ויש להיזהר משימוש לא ראוי בהסדר כזה. כך או כך, על אף שבא-כוח המדינה בהליך קמא הודיע כי אינו יכול לפרט אודות החומר החסוי, העמדה השתנתה בבית משפט זה, ונכון שכן. עם מסירת ההסבר, טען הסניגור טענות אלו ואחרות נגד הבסיס להסתייגות המדינה משינוי כתובת מעצר הבית.

לדעתי נפל פגם בהתנהלות התביעה בהליך קמא. לאחר עיון בדוח נראה כי התביעה הייתה יכולה להודיע בהליך קמא כי מן החומר המודיעיני עולה שהקרבה בין האחים תיצור עילות מעצר של הגברת מסוכנות, השפעה על עדים, והיעדר יכולת פיקוח. כך נהגה התביעה בפניי. ברי, כי אין הצדקה לכך שלא נהגה בדרך זו בהליך קמא. התנהלותה של התביעה – על אף שתוקנה, כאמור, בהליך בפניי – עלולה שלא במכוון לערער את האמון שניתן לתת בעמדת התביעה בהליך הראשון. לא יאה שכן יהא המצב.

הנני מורה על החזרת הדיון לבית המשפט המחוזי כדי שהעניין יישקל, והפעם כאשר תוכנו של החומר החסוי הובהר כפי שהובהר בבית משפט זה. גם במקרה המתאים להגשת חומר חסוי על פי הפסיקה האמורה, על התביעה לחשוף בפרפרזה או בדרך אחרת את מירב התוכן שניתן, כדי שהסניגור יוכל להתמודד עם הטענה. כך ביתר שאת בענייננו, כאשר בית המשפט המחוזי קבע כי לולא החומר החסוי, החלטתו הייתה אחרת. אין בהחזרת התיק לערכאה קמא כדי להביע עמדה, אלא כדי להקפיד את אשר היה על התביעה להקפיד מלכתחילה. זאת, בטרם בית משפט קמא יחליט אם ההחלטה תישאר על כנה או תינתן החלטה אחרת.

הערר מתקבל, כאמור. בית המשפט המחוזי יזמין את הצדדים לדיון נוסף על-פי האמור בהחלטה זו כדי לשמוע המשך טיעונים.

ניתנה היום, י"ב באייר התשע"ז (8.5.2017).

ש ו פ ט
עמוד 2

